

τιμώ

τιμώ κ. τιμάω, ρ. [<αρχ. τιμῶ], τιμώ. (Ακολουθούν 11 φρ.)·

- η γλώσσα τιμάει το πρόσωπο, βλ. λ. [γλώσσα](#)·
- σαν σε τιμά το σπίτι σου, σε τιμά κι η γειτονιά σου, βλ. λ. [σπίτι](#)·
- τα στερνά τιμούν τα πρώτα, βλ. λ. [στερνός](#)·
- τιμώ με την παρουσία μου, βλ. λ. [παρουσία](#)·
- τιμώ τα παντελόνια μου ή τιμώ τα παντελόνια που έχω, βλ. λ. [παντελόνι](#)·
- τιμώ τα παντελόνια μου ή τιμώ τα παντελόνια που φορώ, βλ. λ. [παντελόνι](#)·
- τιμώ τη φανέλα μου ή τιμώ τη φανέλα που φορώ, βλ. λ. φανέλα·
- τιμώ την υπογραφή μου, βλ. λ. υπογραφή·
- τιμώ το λόγο μου, βλ. λ. λόγος·
- τιμώ το στεφάνι μου, βλ. λ. [στεφάνι](#)·
- τον άντρα μου θωρούνε και μένανε τιμούνε, βλ. λ. [άντρας](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας